

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 293/20
7. 10. 2020 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, Светлане Павић и др Драгице Попеску, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ... број ..., ЈМБГ... и ББ из ..., ... број ..., ЈМБГ ..., чији је заједнички пуномоћник Владимир Драгаш, адвокат из Београда, Краља Милутина број 4/4, против тужене “ Инсајдер тим” д.о.о. Београд, Теразије број 5/7, МБ: ...и Драгана Вучићевића из Београда, Теразије број 5/7, ЈМБГ..., чији је заједнички пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из Београда, Сремска број 9, ради накнаде нематеријалне штете одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 154/17 од 7.7.2020. године, у седници већа одржаној дана 7.10.2020 године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе парничних странака и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 154/17 од 7.7.2020. године, у делу става првог изреке којим су обавезани тужени да тужиоцима на име причињене нематеријалне штете солидарно на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части исплате износ од по 40.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 7.7.2020. године, као дана пресуђења, па до исплате, као и у ставу другом, трећем и четвртном изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 154/17 од 7.7.2020. године у преосталом делу става првог изреке, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавежу тужени да им на име претрпљених душевних болова због повреде права на аутентичност исплате износ од по 40.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 7.7.2020. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате

ПРЕИНАЧУЈЕ се решење о трошковима поступка садржано у ставу петом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 154/17 од 7.7.2020. године, тако што се обавезују тужени да тужиоцима на име накнаде трошкова парничног поступка исплате

износ од 76.300,00 динара, са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, док се захтев тужилаца за исплату законске затезне камате на трошкове поступка почев од дана правноснажности до наступања услова за извршење одбија као неоснован.

Свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 154/17 од 7.7.2020. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на има причињене нематеријалне штете солидарно исплате износ од 160.000,00 динара и то сваком од тужиоца на име претрпљених душевних болова због повреде угледа и части износ од по 40.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због повреде права на аутентичност износ од по 40.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 7.7.2020. године, као дана пресуђења, па до коначне исплате. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезу тужени да им на има причињене нематеријалне штете исплате износ од још 140.000,00 динара и то по оба основа износе од по на 35.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да увод и изреку ове пресуде објави без коментара и у неизмењеном облику у штампаном издању независних дневних новина “Informer” најкасније у другом наредном броју од правноснажности ове пресуде. Ставом четвртим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца у делу захтева у којем су тражили да се обавезе тужени да остали део ове пресуде без коментара и у неизмењеном облику у штампаном издању независних дневних новина “Informer” објави најкасније у другом наредном броју од правноснажности ове пресуде, као и да објави ову пресуду без коментара и у неизмењеном облику у електронском издању независних дневних новина “Informer” најкасније у другом наредном броју од правноснажности ове пресуде. Ставом петим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбу и то тужиоци против одлуке из става другог, четвртог и петог изреке, а тужени против одлуке из става првог и трећег изреке из свих законом прописаних разлога.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11 и 55/14 са свим изменама и допунама) и оценио да су жалбе странака делимично основане.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити другим повредама поступка које би биле битне. Изрека пресуде ја јасна и разумљива не противречи себи ни разложима датим у њој, у пресуди је наведено довољно разлога о свим битним чињеницама, па се

њена законитост и правилности могу испитати, због чега се неосновано жалбама парничних странака указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из тачке 12 наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању, на насловној страни независних дневних новина "Informer" број ... од и.... године, објављен је наслов "... се закрвили због кеша и швалерки" са наднасловом "Бизарна свађа ...", а испод наслова је наведено "... и ... сукобили се после пропалог митинга,... оптужио ... да је покрао паре, ... тврди да је ...издајник и да се швалерише са...". У оквиру текста објављене су фотографије тужилаца испод којих је написано "Ја сам ..., ја сам ...". У том издању објављен је и текст "... се сакривали због кеша и швалерки" са наднасловом "Бизарна свађа ... да је као и у уводу текста наведено "... и ... заратили после пропалог митинга, ... оптужио ... да је покрао паре, ... написао ... да је издао јер има швалерку ...", да је у самом тексту између осталог наведено ...и ... лидери такозваних грађанских протеста под симболом ..., жестоко су се сукобили после пропалих демонстрација у ... увече у ... сазнаје "Informer". Према речима нашег извора блиског и ... су се замало побили и то због кеша и швалерације, кад су схватили да им је процес доживео дебакл, јер се после вишемесечне кампање у ... скупило мање од 2.000 људи, ... и ... су ушли у бурну расправу и пред шокираним саборцима кренули да износе прљав веш. ... је био изузетно љут и оптужио ... пред свима да је највећи део новца од бројних донација стрпао у свој џеп. Рекао му је да је он крив што је ...доживела фијаско и да је лоповчина, а .. му није остао дужан и узвратио да је ... заправо издајник, чак је отишао толико далеко да је урлао на ... да се швалерише са неком ...која ради ... а иначе је удата за ...помиње и неко ... из два дела, срећа да је ту било још људи који су их смиривали јер би се иначе сигурно потукли. Саговорник "Informera" истиче да ни ... ни ... јуче нису били расположени да коментаришу ове информације. У тексту су објављене изјаве ..., као и ..., који дају своја мишљења о изнетом догађају тужилаца али немају непосредних сазнања која би потврдила информације изнете у тексту. Уз текст су објављене фотографије тужилаца и поред њих..., као и да је уз фотографије написано "Ја теби ..., ти мени ...". Утврђено је да је ... настала као група од 30 људи који су се бавили ..., чинили су је ... којима је стало до будућности ..., а касније се проширила и имала је око 200 чланова, да је настала због појаве ..., ...и штетности тог појављивања пројекта почетком године. Најпре је била неформална група, а у године регистровала се у АПР као удружење... да су некад о својим састанцима и протестима обавештавали јавност и позивали грађане да се укључе преко друштвених мрежа, као и преко средстава јавног информисања која су им била доступна, да "Informer" никад није пренео саопштење ни ...којима се грађани позивају на протест или на јавну расправу о променама ... да су кад год су могли давали изјаве за медије, учествовали у емисијама на телевизији и радију поводом протеста као и други људи који су учествовали у раду и ..., да су мотиви групе били да се у јавности говори о штетности ..., да су учествовали на изборима који су били годину ипо дана касније. ...искључиво се финансирала донацијама грађана, тако што су позивали људе на друштвеним мрежама да донирају финансијска средства за различите акције, углавном за конкретне ствари, а за текуће ствари као што су кафа и ситни трошкови су сами издвајали од сопствених средстава. Средства су прикупљана или у кешу или од неких личних рачуна неког од њих 30. Све донације су објављене на сајту..., као и на Facebook страници ... "Informer" никада није пренео извештај са сајта о финансирању Износи који су прикупљени нису били велики, а највећи износ за један протест је био око хиљаду и нешто еура у

динарима. Утврђено је да новчана средства нису прикупљана на лични рачун првотужиоца, да првотужилац није проневерио новац нити га је друготужилац за то оптужио, да никада ни као ... нису имали проблем са новцем, да првотужилац није друготужиоца оптужио да је имао ..., нити има икаквих сазнања о томе, те да у животу друготужиоца не постоји ... која одговара опису из текста. Тужиоци су пријатељи и познају се преко 10 година, никада се нису посвађали, а посебно не на начин који је описан у тексту. Оптужбе које су у тексту изнете на њихов рачун нису тачне, а у време када је објављен предметни текст на снази је била препорука Независног удружења новинара Србије да не одговарају на питање "Informera" због тенденциозног и неистинитог извештавања, што је друготужилац и одговорио новинару "Informera", који га је контактирао у вези са овим текстом, иако то није верно пренето у самом тексту, да се тужиоци нису обрађали туженима за исправку, одговор или демант поводом спорног текста. Утврђено је да је у време објављивања спорног чланка, главни и одговорни уредник дневног листа штампаног издања независних дневних новина "Informer" био друготужени, а издавач је био првотужени, а да је текст писала екипа "Informera" што значи више аутора из рубрике "Политика". Наслов текста је дао ..., а опрему наслова на насловној страни је дао уређивачки колегијум на челу са друготуженим.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да је сагласно одредби члана 5, 9, 79, 112, 113, 114, 115 и 117 Закона о јавном информисању и медијима тужбени захтев тужилаца делимично основан, с обзиром да су и у наслову и у тексту изнете информације које нису истините, нити су проверене са дужном новинарском пажњом. Надаље, по налажењу првостепеног суда на овај начин изношењем селективних, непотпуних и непроверених информација, не само да се не погодује интересу јавности, већ се тужиоци представљају у лажном светлу, тако што им се приписује особине које немају и то да је првотужилац неко ко је " највећи део новца од бројних донација стрпао у свој џеп", да се друготужилац "означава као...", које информације не само да су неистините, већ су објективно увредљиве, због чега је тужиоцима повређена част и углед као и право на аутентичност,. Имајући у виду наведено тужиоци су по налажењу првостепеног суда солидарно одговорни да тужиоцу накнаде штету због повреде части и угледа и права на аутентичност, на основу одредбе члана 115, а у вези са чланом 113 и 114 Закона о јавном информисању и медијима.

Одлучујући о висини правичне новчане накнаде нематеријалне штете првостепени суд је сагласно одредби члана 200 ЗОО, у вези одредбе члана 232 Закона о парничном поступку, приликом одмеравања новчаног износа који би требало да буде адекватна сатисфакција пошао од чињенице какав значај објављивање спорног текста, односно информација садржаних у њему има за тужиоце у погледу њиховог личног, породичног и професионалног живота и оценио да правична новчана накнада представља износ од по 40.000,00 динара, како на име претпљених душевних болова због повреде угледа и части, тако и због повреде права на аутентичност, због чега је на основу члана 115 Закона о јавном информисању и медијима обавезао тужене и то првотуженог као издавача, а друготуженог као одговорног уредника Дневног листа "Informer" да тужиоцима солидарно накнаде проузроковану штету, уз обавезу тужених да одлуку објаве у истом дневном листу.

Оцењујући наводе жалбе парничних станака Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно

применио материјално право када је оценио да су тужени сагласно одредби члана 113, 114 и 115 Закона о јавном информисању и медијима одговорни да тужиоцима накнаде штету због повреде части и угледа, те да сагласно одредби члана 200 Закона о облигационим односима правична новчана накнада за овај вид штете представља износ од по 40.000,00 динара. Разлоге које је за одлуку дао првостепени суд у овом делу у свему као правилне прихвата и овај суд.

Наиме, одредбом члана 79 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да је достојанство личности (част, углед, односно пијетет лица на које се односе информације) правно заштићено. Објављивање информација којима се врши повреда части и угледа или пијетета, односно у којима се лица приказују у лажном светлу приписивањем особина или својстава које оно нема, односно одрицањем особина или својстава које има, није допуштено уколико интерес за објављивање таквих информација не претеже над интересом заштите достојанства и права на аутентичност, а нарочито ако се тиме не доприноси јавној расправи о појави, догађају или личности на коју се информација односи. Одредбом члана 112 истог закона прописано је да лице на које се односи информација и чије објављивање је у складу са овим законом предвиђено, а које због њеног објављивања трпи штету има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона. Чланом 113 истог закона прописано је да новинар, односно одговорни уредник одговара за штету насталу објављивањем информација из члана 112 овог закона ако се докаже да је штета настала његовом кривицом. Чланом 114 истог закона прописано је да издавач одговара за штету насталу објављивањем информација из члана 112 овог закона, као и за пропуштање и објављивање информација без обзира на кривицу. Чланом 115 истог закона прописано је да новинар, одговорни уредник и издавач солидарно одговарају за штету насталу објављивањем информација из члана 112 став 1 овог закона, а одредбом члана 117 тачка 1 прописано је да приликом одлучивања о висини накнаде штете суд посебно цени да ли је тужилац покушао да умањи штету коришћењем других средстава правне заштите у складу са одредбама овог закона.

Право на јавно информисање и начин остваривања слободе јавног информисања уређен је Законом о јавном информисању и медијима којим су уређени права учесника, права и обавезе учесника у процесу јавног информисања, односно посебна права и обавезе у јавном информисању, информације о личности, средства и поступци правне заштите. Слобода изражавања је дакле граница права на част и углед али је исто тако право на част и углед ограничено слободом изражавања. Сукоб између тих права и слободе изражавања постоји управо када се објављивањем информација наруши нечија част и углед или нечије право на аутентичност. Задатак медија, па тиме и новинара јесте да истинито извештавају о догађајима од интереса за јавност. Јавност има интерес да буде истинито, потпуно и благовремено обавештена о питањима од јавног значаја и медији имају дужност да то право поштују. Међутим, јавност нема интерес да сазна непроверене или неистините информације, због чега Закон о јавном информисању и медијима у члану 9 као и Кодекс новинара обавезују новинаре и уреднике да при објављивању информација поступају с дужном новинарском пажњом, јер не постоји интерес јавности да сазна неистиниту информацију. Новинарска пажња варира од случаја до случаја, а мера дужне пажње зависи од околности и прилика које постоје у

вези са конкретном информацијом.

У конкретном случају, не може се рећи да су информације изнете о тужиоцима у спорном тексту проверене с пажњом примереним околностима. При томе тужени се не могу ослободити одговорности цитирањем извора јер су били дужни да провере веродостојност изјаве извора, поготово када је у питању само један извор, те око његове изјаве формирају вест- чланак.

Имајући у виду изнето, околност да информације наведене у спорном тексту нису истините, нити су проверене са дужном новинарском пажњом, а објективно су увредљиве и по налажењу Апелационог суда правилан је закључак првостепеног суда да су тужени солидарно одговорни да тужиоцу накнаде штету због повреде части и угледа сагласно одредби члана 115 у вези са чланом 113 и 114 Закона о јавном информисању и медијима.

Због тога су неосновани наводи жалбе тужених да је образложење пресуде нејасно и супротно стању у списима везано за закључивање суда о томе да тужени наводно пре објављивања спорних чланака и у њима садржане информације нису проверили с дужном новинарском пажњом пошто је неспорно да су из цитираних извора на које су се позвали, а чији идентитет по закону нису дужни да открију. Наиме, правилно је првостепени суд закључио да објављене информације у конкретном случају нису довољно проверене јер се не може сматрати да је изјава само једног извора довољна и у складу са стандардом новинарске пажње. Информације објављене у тексту могле су бити проверене и на други начин, без обзира на то што новинари нису успели да добију коментар од тужилаца и то тако што би проверили информацију код најмање још једног извора, као и да су могли да провере финансијски извештај о прикупљеним средствима, те да на тај начин провере веродостојност изјава свог извора у погледу информација које се односе на првотужиоца и наменско трошење новца.

Неосновани су и наводи жалбе туженог да првостепени суд није дао закониту оцену изведених доказа, односно није образложио из којег тачно разлога није поверовао исказу друготуженог. Из садржине образложења пресуде произлази да суд није поклатио веру исказу друготуженог у делу у коме је навео да су информације за спорни текст добили од извора из организације ..., а да су пре објављивања текста исти проверили са још једним саговорником из исте организације, налазећи да исти није сагласан са самим текстом у коме се не помиње да су аутори текста контактирали још један извор и тиме на адекватан начин проверили информацију, иако је било очекивано у складу са Кодексом новинара да такав податак буде наведен у тексту.

Правилно је првостепени суд оценио да је исказ друготуженог неуверљив и у делу у коме је навео да не зна какве везе с текстом има да ли је њему и новинарима који су писали текст у тренутку објављивања чланка било познато на који начин се финансира, јер се текст управо бави ненаменским трошењем новца који је прикупљен ради финансирања... од стране првотужиоца, па би у складу са стандардом дужне новинарске пажње аутори текста и друготужени као одговорни уредник медија морали да приликом објављивања информација које се односе на злоупотребу новца имају сазнање и о начину финансирања саме ..., због чега је и по налажењу овог суда исказ друготуженог у овом

делу срачунат на успех у спору. Правилно првостепени суд није поклатио веру исказу друготуженог ни у делу у коме је навео да се не сећа да је “Информер” икада најавио одржавање протеста против ..., јер није сагласан исказу првотужиоца из кога је утврђено да “Информер” о томе није извештавао јавност. Осим тога исказ у том делу је неуверљив имајући у виду да је реч о питању које је несумњиво од интереса за јавност и да би друготужени као одговорни уредник морао да зна да ли његов медиј “Информер” о томе извештава на начин када се има у виду да је исказ друготуженог детаљан у погледу активности тужилаца и њиховог ангажовања пре и након објављивања текста, из чега се може закључити да је веома упознат са темом. Дакле, првостепени суд је дао јасне и аргументоване разлоге из којих није прихватио исказ друготуженог у наведеном делу, због чега се овим наводима жалбе тужених не доводи у сумњу оцена исказа друготуженог, а самим тим ни правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

Неосновани су наводи жалбе парничних странака којим побијају висину досуђене наканде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, указујући да је превисоко односно прениско одмерена. Наиме, првостепени суд је водио рачуна како о значају повређеног добра, тако и сврси којој служи та накнада, при чему је имао у виду све околности конкретног случаја и то да је текст код првотужиоца изазвао бројне проблеме зато што је стављен у контекст да је проневерио новац, а да је у тренутку када је објављен текст био ... као и његове организације “...” које добијају, између осталог буџетска средства различитих секретаријата и Министарства културе и локалних самоуправа, да је његово непосредно окружење коментарисало да је проневерио новац, па чак и када би то рекли у шали, то је остављало последице за њега јер је морао и желео да се правда, због чега је то код њега изазивало анксиозност, нервозу. Дакле, имајући у виду све наведено, правилно је првостепени суд ценећи све околности конкретног случаја нашао да досуђени износ од по 40.000,00 динара представља правичну новчану накнаду за нематеријалну штету коју су тужиоци претрпели. Такође, на досуђену висину наканде утицала је и околност да тужиоци нису предузели ниједан корак да смање ту штету, као што је тражење да се објави њихов деманти

Неосновани су и наводи жалбе тужених да је ожалбена пресуда у побијаним деловима донета уз битну повреду поступка из члана 374 став 2 тачка 12 Закона о парничном поступку јер је нејасно у чему је лезиони карактер текста који су тужени објавили, односно шта је основ делимичног усвајања тужбеног захтева. Наиме, из утврђеног чињеничног стања произлази да је у наслову текста наведено да су се “... закрвили због кеша и швалерације”, а уз фотографије тужилаца наводи се “ја теби ..., ти мени ...”, што је, а како то правилно закључује првостепени суд објективно увредљиво. Такође, и у самом тексту износе се тврдње које су по тужиоце увредљиве. При томе, првостепени суд је у току доказног поступка саслушао тужиоце у својству парничних странака и из њихових исказа утврдио које штетне последице је објављивањем овог спорног текста имало на њихов лични, породични и пословни живот и управо је то имао у виду приликом одмеравања висине правичне новчане наканде.

Надаље, правилно је првостепени суд на основу одредбе члана 120 Закона о јавном инфомисању и медијима обавезао друготуженог као одговорног уредника медија независне дневне новине

“Информер” да увод и изреку ове пресуде објави без коментара и у неизмењеном облику у штампаном издању независних дневних новина “Информер”, најкасније у другом наредном броју од правноснажности ове пресуде.

Првостепени суд правилно налази да ће се објављивањем само увода и изреке пресуде за тужиоце остварити сатисфакција, због чега одбио захтев тужилаца да се објави и остали део пресуде. Судска заштита права на част и углед подразумева и могућност оштећеног да захтева објављивање пресуде о трошку туженог у случају повреде овог његовог права. И по налажењу овог суда објављивање у дневном листу у штампаном издању “Инфомера” изрека ове пресуде на задовољајући начин се саопштава јавности исход спора у којем је утврђена повреда права на част и углед и у довољној мери се остварује сврха овог вида заштите, због чега је правилно одбијен захтев тужилаца да се пресуда објави без коментара у неизмењеном облику у електронском издању независних дневних новина “Информер” најкасније у другом наредном броју од правноснажности ове пресуде, имајући у виду да се ова тужба односи на текст који је објављен у штампаном, а не у електронском издању независних дневних новина “Информер” и одлучено као у ставу трећем и четвртном изреке.

Неосновани су наводи жалбе тужилаца да не постоји ниједан законски разлог да када је суд утврдио да је предметним чланком повређено право истих да се тужени обавезе да пресуду објави само у писаном, а не и у електронском издању листа. Ово поготову када се има у виду општа чињеница да продаја штампаних издања информативних медија константно опада услед тога што се корисници интернета информишу преко интернет сајтова истих тих медија. Ово имајући у виду да се ова тужба односи на текст који је објављен у штампаном, а не у електронском издању те да се пресуда објављује у истој врсти издања у којој је објављен текст којим је повређано право тужилаца.

Како се ни другим наводима жалбе парничних странака не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде у потврђујућем делу, то је овај суд на основу одредбе члана 390 ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Међутим, по налажењу овог суда побијана пресуда у делу којим је тужиоцима досуђен износ од по 40.000,00 динара на име повреде права на аутентичност је заснована на погрешној примени материјалног права.

Наиме, према Закону о јавном информисању и медијаима дојстојанство личности чине част, углед, односно пијетет неког лица, док право на аутентичност подразумева право неког лица да буде приказано у правом светлу. У наслову текста наведено је да су се “... закрвили због кеша и швалерације”, а уз фотографије тужилаца наводи се “ја теби ..., ти мени ...”, док се у наставку текста образлаже наслов. Наведене информације, као што је наведено нису истините, нити су проверене са дужном новинарском пажњом и исте су објективно увредљиве те су тужиоцима повредили част и углед.

Према дефиницији аутентичност је појам који се користи да би се означило нешто што је веродостојно, изворно, односно онакво како се приказује без премиса. Његов синоним је интегритет, односно право на идентитет. Основно видови повреде права на идентитет су погрешно приказивање лица импутацијом (приписивањем) и

ампутацијом (одрицање) које нити повређује његову част и углед нити задиру у приватност. Импутирање се састоји у приписивању лицу својства, радњи догађаја или шта друго а ампутирање је посреди кад се лицу одриче неко његово својство, радња, догађај или шта друго. Имајући у виду да је у конкретном случају повреда која је тужиоцима причињена информацијама у спорном тексту не представља повреду права на аутентичност, како је то погрешно оценио првостпени суд, већ повреду права личности инкорпорирану кроз заштиту права на част и углед, за која права је тужиоцима у овој правној ствари досуђена накнада, то је Апелациони суд ожалбену пресуду у том делу сагласно одредби члана 394 тач. 4 ЗПП, преиначио и одбио њихов тужбени захтев и одлучио као у ставу другом изреке.

Надаље, како је првостепена пресуда преиначена, Апелациони суд је применом одредбе члана 165. став 2. Закона о парничном поступку одлучио о трошковима целог парничног поступка. Тужиоци према одредбама члана 153. и члана 154. Закона о парничном поступку сразмерно успеху у спору, а имајући у виду Таксену тарифу из Закона о судским таксама и Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, важећу у тренутку пресуђења, имају право на накнаду трошкова поступка који су били потребни за вођење ове парнице, с обзиром да су тужени изазвали иницирање овог спора и то: за заступање од стране пуномоћника из редова адвоката на 4 одржаних рочишта у износу од по 7.500,00 динара, за састав тужбе и једног обрзложеног поднеска износ од по 6.000 динара, трошкове приступа пуномоћника тужилаца на 4 неодражна рочишта у износу од по 4.500,00 динара, трошкове таксе на тужбу у износу од 12.800,00 и пресуду у износу од 3.500,00 динара, што све укупно представља износ од 76.300,00 динара. На досуђене трошкове парничног поступка суд је тужиоцима досудио и законску затезну почев од наступања услова за извршење сагласно одредби члана 324 ЗОО у вези одредбе члана 277 ЗОО, а одбио захтев истих за исплату законске затезне камате од дана правноснажности до наступања услова за извршење, због чега је у смислу одредбе члана 401 тач. 3 ЗПП, одлучио као у ставу трећем изреке.

Ставом четвртим изреке, а имајући сразмеран успех странака у жалбеном поступку одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Председник већа-судија
Зорица Ђаковић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

ИВ/РВ

Д-на: Предмет доставити Вишем суду у Београду.